

Det. o. Lovf. om Hærens Ordning.

ling, som ved Hærløven 1867 blev Hærens forskellige Vaaben tilbed, ganske skulde kunne udjævnes ved den nu tilsigtede Omorganisation.

Rjøbenhavns Væbning har, selv om der ikke gjøres Regning paa Forstærkningsmandskabet paa Frederiksberg, Mandskab nok til behøvet saa mange Afdelinger, som den hidtil tæller. Den foreslaas derfor organiseret med 4 Batailloner Fodfolk og 1 Bataillon Artilleri.

Bornholms Væbning. For at dennes Mandskab, foruden den første Uddannelse kan have deltaget i en samlet Øvelse ved Linieherren, kan det ikke overgaa til Væbningen før ved Slutningen af det 3die Børnepligtsaar. Udvalget anser det for ønskeligt, at der jævnlig kunde blive givet Officerer af Væbningen Velighed og Understøttelse til at deltage i eller overvære Hærens større samlede Øvelser, men tror dog ikke at burde stille Forslag om bindende organisatoriske Bestemmelser i denne Retning.

Til Slutning skal Udvalgets Flertal oplyse, at efter Beregninger, som dels ere udførte i Krigsministeriet, dels ere knyttede nær til detses Beregninger, og som maa føre meget nær til Sandheden, kan den aarlige Udgift til Hæren sammenlignelsesvis og paa Basis af de gjældende Lønbestemmelser anslaaes:

for Hæren efter Loven af 6te Juli 1867 til	8,538,000 Kr.
for Hæren efter Krigsministerens Forslag til	9,594,000 —
for Hæren efter Folkethingets Lovforslag til	7,996,000 —
for Hæren efter Udvalgsflertallets Forslag til	9,291,000 —

Hvis de Endringsforslag, som Udvalgets Flertal tillader sig at stille eller tiltræde, vedtages, vil Lovforslaget komme til at lyde saaledes, som vedføjede Bilag uddrifer.

Mindretallet (Clausager, S. C. Hansen og N. Rasmussen) skal tillade sig den Bemærkning, at, naar man kan være enig med Flertallet i, at det af flere Grunde var særdeles ønskeligt, om de forskellige Anskuelser overfor dette Spørgsmaal endelig kunde komme hinanden saa meget imøde, at en for alle Parter nogenlunde tilfredsstillende Afgjørelse kunde blive truffen, og man desuagtet ikke har stillet Endringsforslag til det nu foreliggende Lovforslag, da hidrører dette fra, at man paa Grund af de Fordringer, der stilles fra et saa overveiende Flertal i Udvalget, ikke tror at have nogen Sandsynlighed for i Dieblirket at kunne samle Flertal i Landstinget om Forslag,

Udvalgenes Betænkninger.

der have nogen rimelig Udfigt til at kunne gennemføres. Mindretallet finder derfor kun Anledning til at indstille det af Folkethinget oversendte Forslag til uforandret Vedtagelse.

N. Rasmussen finder desuden Anledning til at yttre Følgende:

I Lov om Hærens Ordning af 6te Juli 1867 § 186 udtales, at denne Lov underkastes en almindelig Revision inden Udgangen af Finantsaaret 1872—73, og at denne Revision skal gjenføres i ethvert paafølgende Finantsaar, saalænge indtil Revisionen fremkalder en anden Lov.

Det er altsaa en Lovbestemmelse, der paabyder en Revision af Loven af 6te Juli 1867, og ikke noget Frivilligt; men Meningerne om, hvad denne Revision skulde gaa ud paa, tillader jeg mig at tro være høist forskellige, og i hvert Fald er det ganske sikkert, at Manges Anskuelser om, i hvilken Retning Revisionen burde gaa, være modsatte det, som Regjeringen nu og tidligere Regjeringer have forlangt. Det maa nemlig erindres, at Loven af 6te Juli 1867 kræver ikke saa lidt større Udgifter end den tidligere Hærsordning, og at det er ganske vist, at Udgifterne, som denne Lov kræver, af Mange ansaaes og anses endnu for altfor store; men at Loven desuagtet blev vedtaget, skyldes uden Tvivl visse Principer, som indførtes i denne Lov, — jeg skal blot nævne Stillingsvæsenets Afklasselse, værnepligtige Befalingsmænd, kortere Tjenestetid og mindre Mandskab til at ligge i Garnison, alt dette og andet Mere blev anset for saa væsentlige Fordele baade for Folk og Fædreland, at Betænknelighederne ved de forøgede Udgifter overvandt. Jeg skal nu ikke dvæle ved, at det Saab, som Minge havde, at Loven af 6te Juli 1867 skulde forberede en Almenvæbning, synes rent at blive skuffet, men jeg henleder Opmærksomheden paa, hvad det af Regjeringen forelagte Lovforslag forlanger. Paa Side 43, 1ste Spalte i Bemærkningerne til Lovforslagets Paragrafer udtales: „Opgaven ved Ordningen af Hæren maa være at staae en Hær tilveie, som passer til den Forsvarsplan, man har tænkt sig for Landet“, og udtaler dernæst, hvorledes Hæren maa være i Genhold til denne Forsvarsplan. Det er med Bedrøvelse, at jeg har læst denne Forsvarsplan, der kræver ikke alene en Forøgelse af de aarlige Udgifter til Hæren, men uoverfluelige Udgifter til Forsvaret og navnlig Rjøbenhavns Befæstning tillands; dette fit nu at være, hvad det er, Høndt Ingen maa eller skal have Lov til at være ligegyldig ved det Finantielle, der med en Forsvarsplan for Die som denne uden Tvivl vilde kræve meget Mere, end hvad de til Raadighed staaende Midler kunde taale, og det, hvad enten man ser paa, hvormange